

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 Μαρτίου 2013

Κυριακή Του Άσώτου

Ευτρόπιου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου των μαρτύρων.

Θεοδώρου ιερομάρτυρος

Ἔτος δὸν Τεύχος 241

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Δευτέρα 4 Μαρτίου **7-9:30 π.μ.** Ὁρθρος καὶ Θ. Λειτουργία. Οσίου Γερασίμου του Ιορδανίτου του θαυματουργού.
2. Πέμπτη 7 Μαρτίου **5:30 μ.μ.** Θεία Παράκληση στους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους Πέτρο καὶ Παῦλο. Απογευματινὸ κήρυγμα.
3. Παρασκευή 8 Μαρτίου **7-9:30 π.μ.** Ὁρθρος καὶ Θ. Λειτουργία. Θεοφυλάκτου Νικομηδείας (Ακολουθία Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων). Προσκύνηση Ἱεροῦ Λειψάνου Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.
5:00 μ.μ. Εσπερινός – Τρισάγιο (μνημόνευση ονομάτων).
4. Σάββατο 9 Μαρτίου **7-10:00 π.μ.** Ὁρθρος καὶ Θ. Λειτουργία – Τρισάγιο – Μνημόνευση ονομάτων. **Ψυχασάββατο.**

« Εἰς εαυτὸν δε ελθὼν »

Ο ἄσωτος υἱὸς, ἀγαπητοὶ μου, ἀφοῦ χτυπήθηκε καὶ ταλαιπωρήθηκε μακριὰ ἀπὸ τὸν πατέρα του « ἦλθεν εἰς εαυτὸν », ἦρθε στα συγκαλὰ του ,λογικεύτηκε, ἔβαλε μυαλό. Τα παθήματα του ἔγιναν μαθήματα. Μέχρι ἐκείνη τὴν ὥρα ἦταν ἐκτὸς εαυτοῦ, δὲν ἦταν στα καλά του.

Ἄς δοῦμε τὸ θέμα καλύτερα, ἄς το προσέξουμε περισσότερο. Ο νεώτερος γιος ἦταν ἐκτὸς εαυτοῦ, ἦταν ἀφρων, ὅταν πήρε τὸ μεριδιὸ του καὶ ἔφυγε. Ἦθελε νὰ χαρεῖ τὴν ζωὴ του, νὰ διασκεδάσει, νὰ ευχαριστηθεῖ. Τὶ ὅμως ἔγινε; Ο πρίγκιπας ἔγινε ζητιάνος. Ο πλούσιος κατάντησε πᾶμφτωχος. Τὸ βασιλόπουλο ἔγινε βοσκὸς χοίρων. Αὐτὸς με τὴν πορφύρα καὶ τὸ βύσσον φοροῦσε πλέον κουρέλια. Εκείνος που εἶχε ποικιλία ἐκλεκτῶν φαγητῶν, με δυσκολία ἔβρισκε ξυλοκέρατα, γιὰ

να χορτάσει την πείνα του. Πήγε για καλύτερη ζωή και τα βρήκε όλα μαύρα. Πήγε να χαρεί και τον έπνιξαν οι θλίψεις και οι λύπες. Πήγε να διασκεδάσει κι' έπεσε μέσα στον βούρκο και στην ασωτία. Ήταν λοιπόν άφρων και εκτός εαυτού, όταν τα μάζεψε και έφυγε. Τα μη και τα όχι του πατέρα του ήταν προστατευτικά και όχι δεσμευτικά. Δεν ήταν στέρησις της ελευθερίας του. Ήταν άφρων και εκτός εαυτού, όταν ενόμισε ότι μπορεί να κάνει τα πάντα, χωρίς να έχει κανένα φραγμό στη ζωή του.

Δηλαδή πάτερ, δεν είμαστε ελεύθεροι να κάνουμε ό,τι θέλουμε, χωρίς να δώσουμε λογαριασμό σε κανένα; Ασφαλώς όχι. Στη ζωή μας, αγαπητοί μου, δεν κάνουμε ό,τι θέλουμε, ό,τι μας αρέσει. Κάνουμε το σωστό και το πρόπον. Λέγει ο ιερός Χρυσόστομος: « Πάντων απόλαυσον, μόνον αμαρτίας απόστηθι». Έχεις δικαίωμα να κάνεις τα πάντα, να χαρείς την ζωή σου, να απολαύσεις τα πάντα. Κάτι όμως που είναι αμαρτία μη το κάνεις, φύγε μακριά. « Ακαθάρτου μη άπτεσθε», λέγει ο Θεός στην Αγία Γραφή. Ούτε με το δαχτυλάκι σας να το ακουμπάτε , καμία σχέση με το κακό, τελεία αποχή. Ο απόστολος Παύλος πάλι συμβουλεύει , τα αμαρτήματα που κάνουν οι άπιστοι, εμείς δεν θα τα πιάνουμε ούτε στο στόμα μας, ούτε καν θα τα αναφέρουμε. Πολύ δε περισσότερο δεν θα τα κάνουμε.

Ενθυμούμεθα κάποιες νεαρές γυναίκες, που ήθελαν να κάνουν τις φεμινίστριες, που έβγαιναν στους δρόμους και φώναζαν, όταν γινόταν αγώνας κατά των εκτρώσεων από την εκκλησία και άλλους φορείς. Τις ακούγαμε που φώναζαν, « δικά μας είναι τα σώματα ,τα κάνουμε ό,τι θέλουμε». Ήσαν οι καημένες άφρονες και εκτός εαυτού. Ζούσαν ασώτως.

1) Ο απόστολος Παύλος λέγει: «ουκ εστέ εαυτών,ηγοράσθητε γάρ τιμής». Δεν ανήκετε στους εαυτούς σας. Δεν μπορείτε να κάνετε ό,τι θέλετε. Του Χριστού είστε. Ο Χριστός πλήρωσε με το αίμα Του και σας εξαγόρασε. Άρα είστε υποχρεωμένοι να ζείτε κατά Χριστόν, να κάνετε πάντοτε το θέλημα του Θεού. Και ασφαλώς δεν θέλει ο Χριστός να γίνετε φόνισσες και εγκληματίες.

2) Ας πούμε ότι τα σώματα σας ανήκουν, είναι δικά σας. Αυτό που κυοφορείται μέσα στα σπλάχνα σας , οπωσδήποτε δεν είναι δικό σας. Και αυτό του Θεού είναι. Η Σάρρα, η γυναίκα του Αβραάμ από νέα ήθελε να κάνει παιδί και δεν μπορούσε. Πότε απέκτησε; όταν θέλησε ο Θεός. Το ίδιο και η Ελισάβετ, η μητέρα

του Τ.Προδρόμου, το ίδιο και η αγία Άννα, η μητέρα του προφήτη Σαμουήλ, το ίδιο και τόσοι άλλοι.

Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή, « ιδού εγώ και τα παιδιά, ά μοι έδωκεν ο Θεός». Ο δε δίκαιος και πολυάθλος Ιώβ, όταν έχασε και τα δέκα του παιδιά έλεγε με υπομονή: Ο Θεός μου τα έδωσε, ο Θεός πάλι τα πήρε.

Κάθε ένας που ζεί μέσα στην αμαρτία είναι άφρων, εκτός εαυτού. Το παν είναι να σωθούμε και όποιος δεν εργάζεται για την σωτηρία του είναι άφρων και εκτός εαυτού. Όποιος ενεργεί τα αντίθετα προς την σωτηρία του είναι άφρων και ζεί ασώτως. Όποιος νομίζει ότι σκέπτεται πολύ λογικά και έχει μεγάλη εμπιστοσύνη στον εαυτό του, έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, είναι εκτός εαυτού και άφρων. Θα προχωρήσω ακόμη περισσότερο. Όταν ζητούμε να κάνουμε δήθεν ανώτερα πράγματα, πιο πνευματικά, πιο άγια, πιο πολλά από ό,τι ορίζει η εκκλησία και με αυτά εύκολα πέφτουμε στον εγωϊσμό και σε έπαρση και πάλι ξεμακραίνουμε από τον Θεό, πάλι είμαστε άφρονες, εκτός εαυτού, ερωτοτροπούμε με την ασωτία. Όταν κάνουμε το δικό μας θέλημα, είμαστε εκτός εαυτού και ζούμε ασώτως.

Αγαπητοί αδελφοί, κάποτε ο άσωτος υιός «ήλθεν εις εαυτόν». Γύρισε πίσω στον πατέρα του. Είπε, πατέρα μου ,αμάρτησα, έσφαλα. Δεν προσπάθησε να δικαιολογηθεί. Όσο πλησίαζε με μετάνοια και συντριβή, τόσο ένιωθε μέσα του την χαρά να μεγαλώνει, τόσο περισσότερο ανοιχτή έβλεπε την θύρα του ελέους του πατέρα του. Όλοι εμείς ακολουθήσαμε τον άσωτο στην πτώση του και στην αμαρτία, στην απομάκρυνση από τον Θεό. Καιρός είναι τώρα να τον μοιάσουμε και στην επιστροφή. Να έλθουμε εις εαυτόν, στα συγκαλά μας. Όταν μετανοούμε ερχόμαστε εις εαυτόν, γινόμαστε λογικοί και μυαλωμένοι άνθρωποι. Όταν δεν επιχειρούμε να δικαιολογηθούμε, όταν παραδεχόμαστε τα σφάλματά μας και τα λάθη μας είμαστε σώφρονες.

Να δώσει ο Θεός, ώστε η σημερινή ημέρα να είναι ξεχωριστή, ιστορική θα έλεγα για όλους μας. Μια ολόκληρη ζωή κουραστήκαμε μέσα στην αμαρτία Να πάρουμε την σταθερή απόφαση, να επιστρέψουμε όπως ο άσωτος υιός. Ο στοργικός πατέρας μας περιμένει με ανοιχτή αγκαλιά στην θύρα του Παραδείσου, για να μας βάλει στο ουράνιο πανηγύρι. Αμήν.-

Ο Άγιος Θεοδώρητος ο ιερομάρτυρας, πρεσβύτερος Αντιοχείας

Ήταν τα θλιβερά χρόνια Ιουλιανού του παραβάτη, πού ο ασεβής αυτός αυτοκράτορας κατεδίωκε την Εκκλησία, προσπαθώντας ν' αναστηλώσει την ειδωλολατρία. Οι διωγμοί αυτοί βέβαια, επεκτάθηκαν και στην Αντιόχεια τη Μεγάλη. Πολλοί όμως από τους κληρικούς της, έμειναν ακλόνητοι στην παράταξή τους, προστατεύοντας και ενθαρρύνοντας το ποίμνιο με την παρουσία τους. Μεταξύ των ηρώων αυτών ήταν και ο Θεοδώρητος. Συνελήφθη λοιπόν από τον έπαρχο της πόλης (Ιουλιανό ονομαζόμενο, πού κατά τον Σ.

Εύστρατιάδη ήταν θείος του Ι Ιουλιανού του Παραβάτη), αλλά διατήρησε όλη την ακεραιότητα του θάρρους του. ο έπαρχος στην αρχή τον περιποιήθηκε. Και τόνισε τη μεγάλη αξία του Θεοδώρητου, την ευφυΐα και την παιδεία του. Κατέληξε δε προτρέποντας τον Θεοδώρητο να απαρνηθεί το Χριστό, και να προσέλθει στη θρησκεία των ειδώλων. ο Θεοδώρητος τον άκουσε με υπομονή, και κατόπιν μεταξύ άλλων είπε στον έπαρχο: "Πώς να προδώσω την αλήθεια, πώς να λιποτακτήσω από την Εκκλησία της πίστεως και της ζωής, πώς να αφήσω την χριστιανική ελπίδα, την χύνουσαν τόσον φως και τόσην παρηγοριάν εις τους ζοφώδεις ορίζοντας του βίου, πώς να φανώ τόσον αχάριστος προς τον Χριστόν μου, ο οποίος υπέρ εμού έχυσε το αίμα του; Είμαι και θα μείνω χριστιανός". ο έπαρχος, εξεπλάγη μεν από το θάρρος του, διέταξε όμως και τον αποκεφάλισαν. Έτσι ο Άγιος παρέδωσε την ψυχή του στον Πανάγαθο Κύριο.

Πατερικά Λόγια

Αποκτά η ψυχή ταπεινωση, όταν νοιάζεται μόνον για τα δικά της σφάλματα.

Παρατηρήστε εκείνον που αγαπάει το θέλημά του:

Δεν έχει ποτέ ειρήνη στην ψυχή του και δεν ευχαριστιέται με τίποτα. Γι' αυτόν όλα γίνονται όπως δεν θα έπρεπε.

Όποιος όμως δόθηκε ολοκληρωτικά στο Θέλημα του Θεού, έχει την καθαρή προσευχή και η ψυχή του αγαπάει τον Κύριο.

(Άγιος Σιλουανός)